

ἀνέρχεται εἰς 24⁰/₁₀₀, ὡς 13⁰/₁₀₀ καθ' ὅλοκληρίαν, 11⁰/₁₀₀ δὲ σχετικῶς. Ἡ ἀξία τῆς μεθόδου ταύτης ἠλαττώθη μικρὸν, διότι διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς φυματινῆς (Tuberculine) γεννᾶται ἡ ἐλπίς ἀνακαλύψεως εἰδικοῦ τοῦ νοσήματος φαρμάκου. Σήμερον ὅμως ὡς ἀρίστη μέθοδος θεωρεῖται ἡ ἐν εἰδικοῖς θεραπευτηρίοις περιθάλψις.

Εἶτα ὁ διαπρεπὴς ἀσκληπιάδης ἐξήτασε τί ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην ἐν ἑκάστῳ κράτει. Πρῶτη ἡ Ἀγγλίκα ἰδρύσευ θεραπευτήρια φθισικῶν, ἐν τούτοις δὲ δύνανται νὰ τύχωσι περιθάλψεως 4,900 ἀσθενεῖς κατ' ἔτος, συντηρούμενοι διὰ τῆς ἰδιωτικῆς φιλανθρωπίας. Τῷ 1892 ἰδρύθη τοιοῦτο θεραπευτήριον ἐν Μαλχῶφ παρὰ τὸ Βερολίνον, εἶτα δὲ ἰδρύθησαν καὶ ἄλλα ἄλλα.

Κατωτέρω ὁ ρήτωρ ἐποίησατο λόγον περὶ τῆς ὑπὸ τῶν μεγαλοπόλεων ὑπὲρ τῶν φθισικῶν ληπτέας προνοίας, εἰπὼν ὅτι καθήκον τῶν πόλεων εἶναι νὰ περιορίζωσι κατὰ τὸ δυνατόν τὴν διάδοσιν καὶ μετὰδοσιν τοῦ νοσήματος καὶ νὰ μεριμνῶσι περὶ τῆς ἀποτελεσματικῆς τῶν φθισικῶν περιθάλψεως διὰ τῆς ἰδρύσεως εἰδικῶν θεραπευτηρίων καὶ τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν πασχόντων ἐκ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Παταγώδη χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τὰς τελευταίας τοῦ κ. Λεύθεν λέξεις.

Αἱ τοῦ συνεδρίου ἐργασίαι ἔληξαν τὴν 26)7 Σεπτεμβρίου, τὸ προσεχὲς δὲ συνέδριον συγκροτηθήσεται ἐν Ἀθήναις τῷ 1897.

Ἡ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΑΜΠΕΛΟΥ.

Ἐσχάτως ἐπισκεφθεὶς κτήμα τι παρὰ τὴν Ἡράκλειαν εἶδον τὴν θέσιν εἰς ἣν τὸ κτήμα εὐρίσκεται καὶ ἀπεφάσισα νὰ γράψω ὀλίγα περὶ τῆς καλλιέργειας τῆς ἀμπέλου τῆς κοινῆς καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς.

Καὶ ὁ μὲν κοινὸς τῆς καλλιέργειας τρόπος εἶνε ὁ ἑξῆς :

Περὶ τὸν Δεκέμβριον, ἀφοῦ προηγουμένως καθάρισαι τὴν ἀμπέλον ἐκτελοῦσι τὸ ξελάκκωμα. Τὸ ξελάκκωμα εἶνε μία τῶν σπουδαιότερων ἐργασιῶν τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸ ἰδικόν μας κλίμα. Περιλακκῶνουσι τὴν ἀμπέλον μέχρι τοῦ σημείου εἰς ὃ ἀρχίζει νὰ φαίνεται ἡ κεφαλαϊώδης ρίζα. Τὸν λάκκον ἀφίνουσιν ἀνοικτὸν μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ σκαψίματος, αἱ δὲ μέχρι τῆς κεφαλαϊώδους ἐπικαλυφθεῖσαι ἐπιπόλαιαι ρίζαι ὄλαι ἀποκόπτονται. Σκοπὸς τῆς ἐργασίας ταύτης εἶνε ἡ διευκόλυνσις τῆς ἀπορροφῆσεως ὅσον τὸ δυνατόν πλειοτέρων ὀμβρίων ὕδατων καὶ ἡ διὰ τῆς ἀποκοπῆς τῶν ἐπιπολαίων ριζῶν αὐξησις τῆς καθέτου ριζῆς, ἥτις ἀναπτυσσομένη φθάνει εἰς μέγα βάθος εἰς ὃ κατὰ τὰς θερμὰς καὶ ξηρὰς ὥρας τοῦ ἔτους εὐρίσκει τὴν ἀναγκαίαν ὑ-

γρασίαν. Ἡ ἐργασία αὕτη δεόν νὰ γίνηται κατὰ τριετίαν ἢ καὶ διετίαν.

Μετὰ τὸ ξελάκκωμα ἔχομεν κατὰ τὸν Ἰανουάριον τὸ κλάδευμα καὶ τὴν σκαφήν· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διατηροῦσι τρεῖς ὀφθαλμούς ἐφ' ἑκάστου κλάδου (κεφαλιού)· ἡ ἐργασία αὕτη εἶνε πολὺ λεπτὴ καὶ ἀπαιτεῖ πεῖραν τινα περὶ τὴν ἐκτέλεσίν της. Ἡ σκαφή γίνεται μετὰ τὸ κλάδευμα διὰ τῆς σκαπάνης. Σκάπτουν καὶ ἀνυψῶνουν τὰ χώματα ἢ εἰς σάγματα (καράβια) ἢ εἰς κόνους. Ἡ σκαφή φθάνει μέχρι 0. 15 μ. σκοπεῖ δὲ τὸν ἐντελῆ ἀερισμὸν (ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἀνύψωσις τῶν χωμάτων) καὶ τὴν ἀπορροφῆσιν ὕδατος ὀμβρίου. Περὶ τὴν ἀνοιξιν, ἅμα τῇ βλαστῆσει, γίνεται τὸ σκάλισμα, ἡ δὲ ἐργασία αὕτη οὕσα λεπτὴ ἐπίσης ἐκτελεῖται μετὰ προσοχῆς. Ἡ ἐργασία αὕτη συνίσταται εἰς τὴν διὰ τῆς σκαπάνης ἰσοπέδωσιν τοῦ ἀγροῦ καὶ σκοπεῖ τὴν διαψύλαξιν τῆς ὑγρασίας καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν κακῶν χόρτων.

Ἡ καλλιέργεια αὕτη εἶνε ἀποτελεσματικωτάτη καὶ πρὸ πάντων διὰ τὰ μέρη μας, ἅτινα κατὰ τὸ θέρος ὑποφέρουσιν ἐπαισθητῆν ξηρασίαν.

Ἐχει ὅμως οὐσίωδες μειονέκτημα διὰ τὸ ὅποῖον οἱ καλλιεργηταὶ προτιμοῦν νὰ χάσουν κατὶ ἀπὸ τὴν ἐσοδείαν παρὰ νὰ ἐφαρμόσουν τὴν μέθοδον ταύτην. Τὸ μειονέκτημα εἶνε—τὰ βαρῆ ἐξοδα τὰ ὅποια ἀπαιτεῖ ἡ ἐκτέλεσις της.

Ἡ ἄλλη μέθοδος, τὴν ὁποῖαν τινὲς ὡς εἶπομεν προτιμοῦν, εἶνε ἡ Εὐρωπαϊκὴ καὶ οἱ προτιμῶντες αὐτὴν τὴν ἐκτελοῦσι συστηματικῶς· ἀλλὰ διὰ νὰ τὴν δεχθῶσι πρέπει νὰ εὐρίσκωνται ὑπὸ εὐνοϊκοὺς κλιματολογικοὺς ὄρους. Ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου ἐξάγεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀσπασθῶμεν ἀβασανίστως μέθοδον τινά, διότι πολλὰκις μᾶς ἀντιπολιτεύεται τὸ κλίμα. Κυρίως πρέπει νὰ μελετήσωμεν τοὺς δι' ἐφαρμογὴν μεθόδου τινὸς εὐνοϊκοὺς ὄρους· π. χ. λέγομεν «καλλιέργειαν δι' ἀρότρου» ἐπειδὴ γίνεται δι' ἀρότρου ἡ καλλιέργεια αὕτη, ἀλλὰ δὲν ἔπεται ὅτι καὶ δι' οἰουδήποτε ἀρότρου δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ. Ἀπαιτεῖται μεγάλη προσοχή, πρὶν ἢ παραδεχθῶμεν οἰονδήποτε νεωτερισμὸν. Πάντοτε οἱ χωρικοὶ μισοῦν τοὺς νεωτερισμούς, διατὶ τοῦτο ; διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πᾶς νεωτερισμὸς στέφεται ὑπὸ οἰκτροῦς ἀπιτυχίας, καὶ τοῦτο διότι δὲν εἰσῆχθη ἐσκεμμένως.

Πρὶν ἢ ὀμιλήσωμεν περὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τρόπου τῆς καλλιέργειας, καὶ ἀναφέρωμεν τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα σχετιζόμενον πρὸς ὅσα εἶπομεν· βλοῖ βεβαίως θὰ ἀπορήσουν πῶς κτήμα καλλιεργούμενον ὑπ' Εὐρωπαϊῶν φέρεται ὡς παράδειγμα ἐπὶ κακῆ καταστάσει. Καὶ ὅμως—καὶ ὅμως οἱ καλλιεργηταὶ τοῦ κτήματος δὲν ἐσκέφθησαν ὅτι ἡ Ἡράκλεια εἶνε γυμνὴ δένδρων καὶ ἐπομένως δὲν εἶνε ἀρκετὰ ὑγρὰ διότι αἱ βροχαὶ σπανίζουσι, δὲν ἐσκέφθησαν δὲ νὰ ἐκμυδενίσωσι τὸ μειονέκτημα τοῦτο διὰ τῆς καλλιέργειας. Ἐγρεπε νὰ ἐξοδεύσουν. Εἰς περιστασίν τοιαύτην ἡ οἰκονομία δὲν συγχωρεῖται, εἶνε πηγὴ ζημίας διὰ τὴν καλλιέργειαν. Οἱ εὐρωπαῖοι καλλιεργηταὶ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται κτήματος θὰ ἐσκέφθησαν : ὑπάρχει καὶ οἰκονομικὸς τρόπος καλλιέργειας, διατὶ νὰ μὴ τὸν ἐφαρμόσωμεν ; Τὸ ἀποτέλεσμα οἰκτρον· οἱ χωρικοὶ διυγῶνται μὲ τὴν συνήθη πονηρίαν τῶν ὅτι τὸ προῖον ἐξακοσίων στρεμμάτων μόλις κατώρθωσεν

ἄπαξ ἐπὶ ἐννεαετίαν ὄλην νὰ πληρώσῃ τὰ δι' αὐτὸ κατασκευασθέντα βυτία. Ἐνῶ παρὰ τὰς Ἀθήνας εἰς τὴν ἐκπαλαί τιτλοφορουμένην λεπτόγειον Ἀττικὴν, ὑπὸ τὸν θερινὸν ἥλιον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀργιλλώδους ἐδάφους τῆς ἡ ἀμπελος θάλλει ὡς νὰ ἐκαλλιεργεῖτο εἰς τὰ μᾶλλον ἀρδευόμενα μέρη τοῦ κόσμου. Καρποφορεῖ τόσον, ὥστε κατὰ τὰς διαφόρους στατιστικὰς ἢ Ἀττικὴ θεωρεῖται ὡς ἡ μᾶλλον σταφυλοπαραγωγὸς ἐπαρχία τοῦ κράτους. Τὰ θαύματα ταῦτα τὰ κατορθώνει εἰς τὴν Ἀττικὴν ἢ διὰ χειρὸς καλλιέργεια.

Ἴδου ἡ διαφορὰ τῆς κοινῆς καὶ τῆς ψευδοευρωπαϊκῆς καλλιέργειας τῆς ἀμπέλου.

Ἄλλ' οἱ ξένοι εἶνε πάντοτε ἄστοργοι ἐκπατρίζονται μὲ τὴν μοναδικὴν τοῦ πλουτισμοῦ ἰδέαν καὶ ἀτενίζοντες πρὸς τὸν σκοπὸν παρεβλέπουσι τὰ μέσα.

Καταστρέφουν τὸ μέλλον ἑνὸς τόπου, ὀπισθοδρομοῦν τὴν γεωργίαν του κατὰ πολλὰ ἐτη ὑπεκκαιοῦντες διὰ τῶν πολλαπλῶν ἀποτυχιῶν των, τὸν ἔρωτα τῶν χωρικῶν πρὸς τὰς ἀρχαίας συνηθείας του καὶ τὸ μῖσος πρὸς πᾶν νεώτερον καὶ ἔθνεϊον.

Ἡ δι' ἀρότρου καλλιέργεια τῆς ἀμπέλου παρουσιάζει λαμπρὰ ἀποτελέσματα, ὅταν ἀναμιχθῇ καὶ μὲ τὴν καλλιέργειαν τῆς χειρὸς.

Κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Τὸ ξελάκωμα ἐκτελεῖται δι' ἀρότρου. Ἡ σκαφῆ ἐπίσης δι' ἀρότρου καὶ τὸ σκάλισμα δι' ὑπποσκαλιστηρίου. Ὑμεῖς εἴμεθα τῆς ἰδέας ὅτι τὸ σκάλισμα καὶ τὸ ξελάκωμα πρέπει νὰ γίνωνται διὰ τῆς χειρὸς καὶ μόνῃ ἢ σκαφῆ δι' ἀρότρου. Ἡ δι' ἀρότρου σκαφῆ γίνεται διὰ τῶν ἀμπελοφυγικῶν ἀρότρων· ὑπάρ-

χουσι διάφοροι τύποι τῶν ἀρότρων τούτων, ὧν κύριος καὶ κοινὸς χαρακτὴρ εἶνε τὸ καμπύλον τῶν ἀντιρῶν, ὅπερ ἐπιτρέπει ἀκινδύνως τὴν παρὰ τὰ πρόμα πρὸς ἐγγίσειν.

Οἱ κύριοι τύποι εἶνε : τὸ ἀρότρον Vernetts, τὸ τοῦ Benault, τὸ τοῦ Goim καὶ τινες ἄλλου. Τὰ ἀρότρα ταῦτα σύρονται μόνον ὑφ' ἑνὸς ζῶου, ἡμίονου καλλιτερον ἐναλλάξ ἀντικαθισταμένης δι' ἑτέρας. Τὸ ζῶον διὰ νὰ μὴ λοξοδρομῇ, ὀδηγεῖται ὑπὸ παιδός, ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ, τὸ δὲ ἀρότρον ὑπὸ τοῦ συνήθους ζευγίτου. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὰ χῶματα δύνανται νὰ ὑψωθῶσι λαμπρὰ εἰς καρδία.

Τὸ ἀρότρον τοῦ Venedette πρὸ πάντων εἶναι καταλλήλοτατον διὰ τὰ μέρη μας. Τὴν ἐκλογὴν ἐπέτυχεν ὁ κ. Καλογερόπουλος, γεωπόνος. Ἐνεκα τῆς κυρτότητος τῆς Ἰστοδόνης, εἰς τὸ ἀρότρον τούτο εἶνε δυνατὴ ἢ προσάρτησις τοῦ σημείου τῆς ἐλξεως, εἰς τὸ ἄνωθεν τοῦ ἕντιου μέρος, τὸ ὁποῖον ἐπιφέρει τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἐλξεως κατὰ 10 — 15 %.

Εἶνε ἀρότρον ἐλαφρὸν, κομψόν, καὶ χωρίζεται εἰς δύο μέρη διὰ τὴν εὐκολίαν μεταφορᾶς.

Εἰς τὸ κυρίως σῶμα τοῦ ἀρότρου καὶ τὴν ἰστοδόνην ἢ συναρμογὰ γαίνεται διὰ κοχλίαν.

Πολλοὶ κτηματῖαι ἐν Ἀθήναις μεταχειρίζονται τὸ ἀρότρον τούτο. Ὁ δὲ κ. Καλογερόπουλος ἐπιθυμῶν τὴν διάδοσίν του, ἐξετέλεσε πειράματα δημοσίᾳ καὶ ἐνώπιον τοῦ κ. ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τῶν γεωργικῶν σχολῶν καὶ τῶν σπουδαστῶν τῆς γεωπονίας. Τὰ πειράματα ἐπέτυχον, ὁ δὲ ὑπουργὸς ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς

Ε Π Ι Φ Υ Λ Λ Ι Σ .

ΠΟΙΚΙΛΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ.

Ἀπεφασίσθη ἡ διάλυσις καὶ συγχώνεσις μετ' ἄλλης Τραπεζῆς τῆς Τραπεζῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀμέσως ἀγγέλλεται ὅτι αὐστριακὴ Τράπεζα ἰδρύει ἐνταῦθα ὑποκατάστημα. Ἡ Τράπεζα τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦν ἴδρυμα ἑλληνικόν, ἀπὸ σκαφῆ δὲ οὐκ ὀλίγους ὁμογενεῖς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς διατελούντας, οἵτινες νῦν ἄγνωστον τί θὰ πράξωσιν. Ἡ Γενικὴ Ἐταιρεία τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἐπίσης ἴδρυμα πολλοὺς ὁμογενεῖς ἀπασχολοῦν, διελύθη πρό τινας, νῦν διαλύεται ἡ Τράπεζα τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ταῦτα δὲ σημαίνουναι ὑποχώρησιν τοῦ τοπικοῦ στοιχείου εἰς τὸ ξένον, ταῦτα σημαίνουναι ὅτι παρακμάζομεν δεσμεύει καὶ παραχωροῦμεν τὴν θέσιν ἡμῶν τοῖς ξένοις, οἵτινες, πρόθυμοι ἐνοεῖται, καταλαμβάνουσιν αὐτὴν πανταχοῦ, ἰδρύοντες ἐμπορικὰ γραφεῖα, πιστωτικὰ κηραστήματα καὶ συγκεντροῦντες εἰς ἑαυτοὺς πάσας τὰς ἐπιχειρήσεις, ἡμεῖς δὲ ἄδομεν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδρίᾳ τῶν μετόχων τῆς Τραπεζῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐγένετο ἡ παρατήρησις ὅτι ἡ διάλυσις ἐπιβάλλεται,

διότι δὲν ὑπάρχουσι ἐπιχειρηματικὰ πνεύματα, ὅπως διακίησωσιν αὐτήν. Ἡ παρατήρησις αὕτη ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ἀκριβής, ἀλλὰ βαθύτερον ἐξεταζομένη φανεροῦ ὅτι οἰονεὶ νάρκη ἡμᾶς κατέλαθε καὶ ὅτι φεύγομεν τὰς μεγάλας τραπεζιτικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, διότι δὲν τολμῶμεν νὰ φαντασθῶμεν ὅτι τὸ ὁμογενὲς στοιχεῖον, ὅπερ οὐ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐξόχως ἠδδοκίμει ἐνταῦθα ἔν τε τῷ ἐμπορίῳ καὶ ἐν τοῖς οἰκονομολογικοῖς, δὲν δύναται νὰ ἐδδοκίμησῃ καὶ αὐθις καὶ ὅτι ἐξέλιπον οἱ εἰς τὰ τοιαῦτα ἐπιδοῦντες. Συμβαίνει ἄλλο τι νομίζομεν· οἱ πολλοὶ ἐδειλίασαν πρὸ τῶν ξένων καὶ ἀντὶ νὰ ἐντείνωσι τὴν δραστηριότητα αὐτῶν, ἀπεχώρησαν, ἀναλογισάμενοι ὅτι οἱ ξένοι διαθέτουσιν ἄφθονα μέσα, οἱ δὲ κεφαλαιοῦχοι ἀντὶ νὰ συγκεντρωθῶσι καὶ διὰ τῆς συγκεντρώσεως ἰσχυροποιούμενοι νὰ ἐπιδοῦσιν εἰς σπουδαίας τραπεζιτικὰς ἐργασίας καὶ ν' ἀνκλάβωσι διαφόρους ἐπιχειρήσεις, ἄς νῦν εἰς γεῖρας αὐτῶν ἔχουσι ξένοι, ἐτρέπησαν τὴν ὁδὸν τοῦ ἀσποπιτέρου μὲν ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐπικινδύνου κέρδους, τοῦ χρηματιστηρίου. Ἐπειδὴ δὲ τὰ τοῦ χρηματιστηρίου ἄστατα, ἐπέρχονται πολλάκις κλονισμοί, μάλιστα παρὰ τοῖς μικροῖς κεφαλαιοῦχοις, οἵτινες εὐτοχεῖς τινὰς θνητοὺς ὑπ' ὄψιν ἔχοντες οὐχὶ μετὰ τῆς δεούσης ἐπιφυλάξεως προβαίνουναι εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῶν. Οἱ κλονισμοὶ οὗτοι ἐπιφέρουσι καταστροφὰς οὐ μόνον ἐνὶ ἀτόμῳ, ἀλλὰ τῇ ὅλῃ οἰκογενείᾳ αὐτῶν καὶ ἔστιν ὅτε καὶ ἄλλαις οἰκογενείαις στενωδὸς διὰ συγγενείας ἢ διὰ τῆς ἐργασίας πρὸς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ἀπολέσασιν ἄτομον συνδεομέναις.

Ἐμπορικὰ κηραστήματα, ἄλλοτε κέντρα χρησιμεύσαντα ἐρά-

νομάρχας τοῦ κράτους, συνιστῶν τὸ ἄροτρον Vernet-
te θερμότερα.

Τὸ ἄροτρον τοῦτο παρουσιάζει μεγάλας οἰκονο-
μίας· σχετικῶς δὲ αἱ τοῦ προϊόντος διαφοραὶ εἶνε
μικραί.

Ἐν στρέμμα ἀμπέλου εἰς μίαν ἡμέραν τὸ σκάπτουν
τρεις ἐργάται, ὁπλ. ἀπαιτοῦνται τρία ἡμερομίσθια
δι' ἐν στρέμμα, ἐνῶ διὰ τοῦ ἀρότρου ἐπιτυγχάνομεν
τὴν σκαφὴν πέντε στρεμμάτων εἰς μίαν ἡμέραν μὲ
τὰ ἐξῆς ἐξοδα :

» Τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ ζευγίτου

» Τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ παιδὸς

» Τὴν τροφὴν τῶν δύο ζώων, (ἅτινα θὰ μετελάσ-
σονται).

» καὶ τὸ χρεωλύσιον τοῦ ἀρότρου.

Πρέπει ὅμως νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς μόνην ταύτην τὴν
οἰκονομίαν καὶ νὰ ἀφήσωμεν τὸ ξελάκκωμα καὶ τὸ
σκάλισμα ὅπως τὸ παρελάβομεν ἀπὸ τοὺς πατέρας μας.

Ἡ βελτιωμένη γεωργία, ὁπλ. ἡ καλλιέργεια τῆς
γῆς, ἡ φωτιζομένη ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, εἰσαγομένη
εἰς τὴν Τουρκίαν, δὲν θὰ μείνῃ βεβαίως ἐντὸς τῶν
ὁρίων τοῦ περι οὗ πρόκειται κτήματος, ἀλλὰ τὸ φιλο-
πρόδοον παράδειγμα τῶν κυρίων αὐτοῦ, θὰ ἐπεκταθῆ
ἀπανταχοῦ, ὅπως ὁ ὕδρως τοῦ γεωργοῦ βρέχει τὰ
στῆθη τῆς μητρὸς γῆς.

Γ. II.

σεως, εὔρηται νῦν ἐν μαρσαμῶ ἢ καὶ διελύθησαν, τραπεζιτικὰ
καταστήματα δρᾶσαντὰ ἐπίσης καὶ δι' ὧν πολλοὶ ἀνεδείχθησαν, ἢ
περίεσταιλαν λίαν τὰς ἐργασίας αὐτῶν ἢ καὶ διελύθησαν ἐπίσης,
ἐκ δὲ τῶν περὶ αὐτὰ ἄλλα μὲν ἐπεδόθησαν εἰς ἰδίαις ἐργασίας,
ἄλλα δὲ καὶ ἔμειναν ἀνευ τοιαύτης, ἀπορῶντες τί χρὴ ὄρῶν.

Τὸ συμπέρασμα τούτων εἶνε μαρσαμὸς γενικός, ἀπραξία, ἐλει-
ψις ἐργασίας διὰ τοὺς νεωτέρους, ἐπειδὴ δὲ οἱ ἐν τῷ κύκλῳ
τούτῳ ἰδίαι τῶν ἐργασιῶν εὐρίσκόμενοι, μὴ μελετῶντες τὰ περὶ
αὐτοὺς, οὐχ ἤττον ὅμως τὸ κακὸν ἐγγύτερον βλέποντες, ἀνάζη-
τοῦσι τὸν αἴτιον, ἀναζητοῦσιν αὐτό, ὡς πάντοτε συμβαίνει, ἐκτὸς
αὐτῶν, καὶ ἀνευρίσκουσιν αὐτὸ ποῦ ; ἐν τῇ ἡμετέρᾳ παιδείῳ,
ἢ καὶ κηρύττουσιν ὡς τὸ μόνον αἴτιον τῆς ἡμετέρας κακοδαίμο-
νίας. Οἱ νέοι λέγουσιν ἕνεκα τῆς μὴ πρακτικῆς αὐτῶν ἐκπαιδεύ-
σεως δὲν εὐρίσκουσιν ἐργασίαν, ἀλλὰ ποῦ ὑπάρχει ἡ ἐργασία ;
Παρουσιάζουσιν οὗτοι τοιαύτην ; Αἱ ἀνάγκαι δημιουργοῦσι τὰ
ἄτομα. Ἄν ὑπάρξῃ ἐργασία, κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς θὰ
δημοιουργηθῶσιν οἱ νέοι, διότι ἀκριβῶς ἡ μέση παιδεία τοῦτον
ἰδίαι ἔχει τὸν σκοπὸν ὅπως τοῖς ταύτης τυχοῦσι παράσχη τὰς
βάσεις ἵνα ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν δημιουργηθῶσιν ἀ-
κολούθως εἰς τὰ τοῦ βίου ἐπιδιδόμενοι. Ταῦτα δὲ λέγοντες οὐδό-
λως ἐννοοῦμεν ὅτι ἡ ἡμετέρα παιδεία εἶνε τελεία καὶ οὐδεμιᾶς
χρῆζει μετερρυθμίσεως. Πολλοὺ γε καὶ δεῖ. Ἀλλὰ λέγομεν καὶ
ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι αὕτη δὲν εἶνε ἡ κυρία αἰτία τοῦ κακοῦ,
ἀλλ' οἱ κατήγοροι αὐτῆς κυρίως.

Λέγουσιν ὅτι ἐν τοῖς ἡμετέροις σχολείοις δὲν μινθάνουσι ξέναις

ΤΟ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ. ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΦΥΣΙΟΛΟΓΩΝ

Ἡ διόθεσις.

Μετὰ τὸ ἐν Βουδαπέστη συνέδριον ὑγιεινῆς καὶ δη-
μογραφίας, περίληψιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὁποῦ παρεθέ-
σαμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, συνεκροτήθη ἐν Βιέν-
νῃ ἕτερον σπουδαῖον καὶ σοβαρότερον, δυνάμεθα εἰπεῖν,
τοιούτο ἐν Βιέννῃ, τὸ τῶν Γερμανῶν φυσιολόγων, ἡ ἔναρ-
ξις τοῦ ὁποῦ ἐκηρύχθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ μουσικοῦ
συλλόγου περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημβρίας τῆς 12]24
σεπτεμβρίου δι' ἐπὶ τούτῳ λόγου τοῦ προέδρου, αὐλικοῦ
συμβούλου Κέρνεκ φὸν Μαριλάου. Τὸ συνέδριον τοῦτο
κέκτηται ἰδιάζουσαν σπουδαιότητα ὡς ἐκ τῶν περὶ τοῦ
κέου κατὰ τῆς διφθερίτιδος φαρμάκου καὶ τῶν περὶ
ὑπνωτισμοῦ ὡς θεραπευτικοῦ μέσου γενομένων διαλέ-
ξεων, ὧν τὰς μᾶλλον ἐνδιαφερούσας θὰ δημοσιεύσωμεν
ἐν περιλήψει χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν.

Αἱ κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνεδρίαν γενομένηαι
διαλέξεις, καίπερ σπουδαῖαι καθ' ἑαυτάς, δὲν εἶναι
τοιαῦται, ὥστε νὰ πληρῶσωμεν δι' ἐκθέσεως αὐτῶν
τὰς ἄλλως τε περιορισμένας στήλας ταύτας. Οὐ-
τως ὁ καθηγητὴς Σουές ὠμίλησε κατὰ τὴν πρώτην
ταύτην συνεδρίαν «περὶ τοῦ προσώπου, ὅπερ ἐν τῷ βίῳ
τῶν λαῶν διαδραματίζουσιν αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμαι»,

γλώσσας, ἀλλὰ πόσοι νέοι γινώσκοντες τοιαύτης εὐρίσκουσιν ἐρ-
γασίαν; Ἐγνωρίσαμεν νέους, γινώσκοντας τὴν γαλλικὴν, τὴν
τουρκικὴν καὶ ἀγγλικὴν καὶ ὅμως, καίπερ εὐτελεστάτην ζητοῦ-
τες θέσιν, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχωσι τοιαύτης, διετέλου δὲ ἢ καὶ
διατελοῦσιν ἀπογοητευόμενοι καὶ μαραινόμενοι, καὶ ἐνίοτε τινὲς
αὐτῶν πανταχόθεν ἀπελιπόμενοι καὶ ὑπὸ πᾶν βιωτικῶν ἀναγ-
κῶν περιβαλλόμενοι κατέφυγον ὡς εἰς μόνην ἄγκυραν σωτηρίας εἰς
τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα. Δὲν εἶνε λοιπὸν τὰ σχολεῖα μόνον
ἅπερ πολλαπλασιάζουσι τοὺς διδασκάλους, ἀλλ' ἡ κατάστασις
τῆς ἀγορᾶς, ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων. Νέοι ἐν ἐμπορικῇ
σχολῇ τῆς Γαλλίας παιδευθέντες, ἐπανελθόντες ἐνταῦθα, δὲν εὐ-
ρισκον ἐργασίαν, ἠναγκάσθησαν δὲ ἐν τέλει μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν
ν' ἀναδεχθῶσιν εὐτελεστάτας θέσεις πρὸς πορισμὸν τῶν ἀπαιρι-
τήτων τῷ βίῳ.

Λοιπὸν ἀντὶ νὰ ἀναζητῶμεν τὰ αἴτια τῆς ἡμετέρας κακοδαί-
μονίας, ἔνθα οὐχ ὑπάρχουσι, πρέπει ν' ἀναζητήσωμεν αὐτὰ
ἐνθα ὑπάρχουσι καὶ ταῦτα νὰ πολεμήσωμεν τῇ εὐφύᾳ τοῦ ἡμε-
τέρου ἔθνους, τῷ ἐμπορικῷ καὶ ἐπιχειρηματικῷ πνεύματι αὐτοῦ,
ὅπερ πολλὰκις διέλαμψε καὶ διαλάμπει καὶ δι' οὗ οἱ οἴκοι παγ-
κόσμοι ἰδρῦθησαν, ἄλλως θὰ φθίνωμεν ὁσήμεραι, οὐδὲν δὲ θὰ
πράξωμεν κἄν πάντα τὰ σχολεῖα ἡμῶν μεταβάλωμεν εἰς εἰδι-
κὰ σχολεῖα, γλωσσῶν, βιομηχανίας, ἐμπορικά.